

ΜΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἔτησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἑξαμηνιαία " " " " δ.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

Ἐπιγράμματα καὶ μνημῶνα καὶ τῶν ἄλλων προγράμματα ἀπάντων τιμωτέ-
ρον ἔστιν ἢ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον. (Πλάτων.)

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμᾶς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

—ο—

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν
συνδρομὴν τοῦ « Μ. Λιου » ἢ ἀποτίσωσι
ταύτην καὶ μάλιστα ὅσοι πληρώνουσι καθ'
ἑξαμηνίαν· διότι τρεῖς σχεδὸν μῆνες ἀπὸ
τῆς ἐνάρξεως τῆς δευτέρας ἑξαμηνίας πα-
ροῦλλον.

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ.

—ο—

(Συνέχεια· ἴδε ἠγούμενον φύλλον).

Καὶ ταῦτα μὲν ἔπαθεν ὁ ὑπόδουλος ἑλ-
ληνισμός· τοῖους δὲ καρποὺς ἔδμεψε καὶ ἡ
ἐλευθέρα Ἑλλάς, ἐκ τῶν νέων ἀρχῶν, ἃς
ἀνέγραψε τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη· ἢ
καταστροφή τῆς ληστείας κατωρθώθη ἀλη-
θῶς κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη· ἀλλ' ἡ
ἐπιτυχία αὕτη οφείλεται κυρίως εἰς τὸ ἀ-
θῶον αἷμα τοῦ Μυραθῶνος καὶ εἰς τὴν ἀκαμ-
πτον ἐπιμονὴν, μετ' ἧς ἡ Ἀγγλία ἐπεδίωξεν
ἐν ἀρφοτέραις ταῖς πρωτεύουσαις τὴν τι-
μιωρίαν τῶν κηλοῦργων. Ἀλλὰ τίνας ἐκκερ-
μοὺς ζητήματος τὴν λύσιν ἐπέτευχεν ἡ ἑλ-
ληνικὴ κυβέρνησις, ἡ πέμψασα τὸν μεγαλό-
σταυρον τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν Σουλτάνον·
Παρέδωκεν ἄλυτον εἰς τοὺς διαδόχους τὸ
σκανδαλώδες ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγε-
νείας, εἶδε περιφρονουμένους τοὺς προξένους
αὐτῆς καὶ τοὺς Ἑλληνας ὑπηκόους, ὅπως
οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς προγενέστερα ἔτη, καὶ
ἠναγκάσθη ἑκατοντάκις νὰ ἀνεθῆ τὰς πα-
νουργίας καὶ τὰς ἀναβολὰς τῆς Πύλης, νὰ
βλέπη ὅτι πᾶσα μετὰ τῆς Ἑλλάδος δια-
πραγματεύσις ὑπεβάλλετο πρότερον εἰς τὴν
γνωμοδότησιν τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνατιέφ καὶ
νὰ ὑποκύπτῃ κρύπτουσα τὴν ἀδυναμίαν καὶ
τὸ αἰσχρὸς τῆς. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ τῆς κω-
μῆδος προεγράφη ἐν Τουρκίᾳ καὶ ὁ τύπος
τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καὶ ἰδίως ἡ ἐφημε-
ρίς ἐκείνη, ἣτις ἐθεωρεῖτο τὸ ἐπίσημον ὄρ-
γανον τοῦ κ. Δεληγεώργη καὶ ὁ ἐνθουσιώδης
προστάτης καὶ κήρυξ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς
συνμαχίας.

Σημειωτέον προσέτι ὅτι, χάριν τῆς Τουρ-
κίας, ἠναγκάσθημεν νὰ φανώμεν ψυχροὶ καὶ
υπεροπτικοὶ πρὸς τὰ ἄλλα ἡμιαυτόνομα
κράτη τῆς Ἀνατολῆς, τὴν Ῥωμουλίαν, τὴν
Σερβίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον· ἡ δὲ ἀμοιβὴ ὑ-
πῆρξεν ὅτι, ἐσάκις περιήλθομεν πρὸς αὐτὰ
εἰς διένεξιν, ἐγκατελείφθημεν ὑπὸ τῆς Κυ-
ριάρχου δυνάμεως καὶ ἠναγκάσθημεν ἐπὶ
τέλους νὰ δεχθώμεν τὰ βράσιμα καὶ νὰ
μεινώμεν ἐστερημένοι τῆς ἡδονῆς τῆς ἐκ-
δικήσεως. Ἡ Ῥωμουλία ἐφυλάκισε, πρᾶγμα
πρωτάκουστον! Ἑλλήνα πρόξενον. Ἐκραυ-
γάσαμεν μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, ἠπειλήσα-
μεν, ἐνηργήσαμεν ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ ἐπὶ τέλους κατεπίομεν τὴν ὕβριν καὶ ἐ-
πανερχόμεθα βαθμηδὸν εἰς ὑγιεστεράς ἀρ-
χάς, χωρὶς νὰ λάβωμεν τὴν ἀπαιτουμένην
ικανοποίησιν. Ἀντεπράξαμεν εἰς τὴν δικα-
στικὴν μεταρρύθμισιν τῆς Αἰγύπτου. Ἡ Αἴ-
γυπτος μᾶς περιεφρόνησε, μᾶς ἐγνωστο-
ποίησε τὸ γεγονός τετελεσμένον καὶ τότε
ἐνεδώσαμεν, ἀλλὰ κατόπιν ἐορτῆς καὶ λα-
θόντες ψυχία τινὰ ὡς χάριν μᾶλλον ἢ ὡς
δικαίωμα. Παρὰ τοῦ πασσαῦ δὲ τῆς σατρα-
πείας ταύτης ἐλάβομεν καὶ ἄλλο ἀλγεινό-
τερον μάθημα. Ὑπεμείναμεν νὰ τῷ ἐπιθά-
λωμεν ὡς πρόξενον, ἄνθρωπον, ὅστις δὲν ἀ-
πῆλαυε τῆς εὐνοίας του, καὶ ἐπεκαλέσθη-
μεν πρὸς τοῦτο τὴν ἐπέμβασιν τῆς κυριάρ-
χου δυνάμεως. Ἡ φίλη καὶ σύμμαχος μᾶς
ἐγκατέλιπε, κατὰ τὸ σύνθεσ' ἔδωκε δίκαιον
εἰς τὸν ὑποτελῆ σατράπην τῆς καὶ μᾶς ἠ-
νάγκασε νὰ δεχθώμεν ὡς μόνην λύσιν τὴν
ταπεινωτικὴν παραίτησιν τοῦ ἀντιπροσω-
πεύοντος τὴν ἀξιοπρέπειαν ἀνεξαρτήτου ἡ-
γεμόνος ἐν τῇ αὐτῇ φόρου ὑποτελοῦς διοι-
κητοῦ.

Οὕτως ἐκλείσαμεν καὶ τὴν κατὰ τῶν ἡ-
μιανεξαρτήτων κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐκ-
στρατείαν, διασπάσαντες τὴν ἐνότητα, ἣν
ἠδυνάμεθα νὰ προτάξωμεν ὡς ἀπειλὴν ἐν
κρίσει ὄρα. Οἱ Τούρκοι ἐγέλων βλέποντες
αὐτοκτονούντας οὕτω τοὺς μαρτυροὺς γχιαού-
ριδας, μᾶς ἐβαυκαλίζον δι' ὑποσχέσεων,
αἵτινες οὐδέποτε ἐξετελοῦντο, καὶ ἡμεῖς ἐ-
κομπάζομεν, ὅτι ἐξεδιώξαμεν τὴν Ῥωσίαν
ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, ἐρρηγορούμεν ἀπὸ τοῦ
ἄμβωνος, διὰ γελοίων μεταφορῶν κατὰ τῆς
Ἄρκτου, κατεδιώκομεν ὡς ἐχθρὸν τοῦ ἑλ-
ληνισμοῦ πάντα φρόνιμον, ὅστις ἐτόλμα νὰ
μᾶς καταδείξῃ τὸ βάρβαρον καὶ κατηντή-

σαμεν νὰ θεωρῶμεν ὡς ἀλάνθαστον σημεῖον
προδοσίας τὴν ἀπονομὴν Ῥωσικοῦ παρασή-
μου εἰς σεβάσιμον Ἑλληνα ἱεράρχην, ὃν διὰ
τοῦτο καὶ ἐξεδιώξαμεν δι' ὕβρεων ἀπὸ τῆς
θέσεως, εἰς ἣν ἐπαξίως τὸν ἀνεβίβασεν ἡ ἐμ-
πιστοσύνη τῆς ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ τὰ τεκμήρια τῆς παραφροσύνης
ταύτης δὲν ἔχουν τέλος. Περιορίσθημεν μόν-
ον εἰς τὰ κυριώτερα. Εὐτυχῶς δὲ πάντα
ταῦτα εἶναι πλέον ἱστορικὰ μόνον γεγονότα,
διότι ἡ ἀχλὺς ἔπεσε πρὸ μικροῦ ἀπὸ τῶν
ὀφθαλμῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Ἑλλάς
σπεύδει πάλιν νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν, ἣν
ἐκστιγματίας ζάλης παρήτησεν.

(ἔπεται συνέχεια.)

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑ.

—ο—

Ἐν τῇ 10.᾽ συνεδριάσει, γενομένη τῇ 27
Φεβρουαρίου ἐξητάσθησαν 6 μάρτυρες τῆς
κατηγορίας X. Τυπάλδος Πρετεντέρης ἱατρός,
Π. Βελλάρδος, Σ. Σκιαδαρέσης, Σ. Ἰγ-
γλέσης ἱερεὺς, Σ. Ἀρσένης καὶ Γ. Ρούφος
βουλευτῆς Πατρῶν, ὅστις ἐπεσφράγισε τὰς
καταθέσεις τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας·
τὸ δικαστήριον μετὰ ἡμίσειαν ὥραν διακο-
πῆς, προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων
τῆς ὑπερασπίσεως.

Πρῶτος μάρτυς προσήλθεν ὁ Παπανι-
κολάου κληρικὸς, ὅστις εἶπεν ὅτι «περὶ Νι-
κολόπουλου ὅσα λέγονται εἶναι μαύρη συ-
κοφαντία, τοιοῦτοι δ' ἄνθρωποι εἶναι ἀξιο-
μνημόνευτοι». Μετὰ τοῦτον προσήλθεν ὁ Α.
Παπαφράγκος πρῶτον τμηματάρχης τοῦ ὑ-
πουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις ἐβεβαίω-
σεν ὅτι ὁ Χαριτάκης ἦλθε μόνον δις ἢ τρίς
εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὑπουργείου ἐνώπιον
πολλῶν ἄλλων δι' ὑποθέσεις του, ὁ δὲ Οἰκο-
νομόπουλος ἀπαξ ἦλθε παρακαλῶν τὸν κ.
Νικολόπουλον ἵνα τὸν διορίσῃ εἰς τὴν θέσιν
του· ὁ δὲ Νικολόπουλος τὸν ἐπέτιμησε, διότι
τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων εἶ-
χον παραπονεθῆ κατ' αὐτοῦ, τὸν δὲ Πετροῦ
οὐδέποτε εἶδεν· ἐρωτηθεὶς δ' εἶπεν ὅτι ὁ Νι-
κολόπουλος ἔβλεπεν οὐ μόνον τὸν Βαλασσό-
πουλον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ὑπουργοὺς,
ὅτι ὀλίγισται χάριτες εἰς καταδίκους ἐδό-
θησαν, ἀλλ' ὅτι ἐγένοντο συνετεία ἐκθέσεων
δικαστικῶν ἀρχῶν δεδικαιολογημένα.

Μετ'αὐτὸν προσήλθεν ὁ μάρτυς Β. Οἰκονομίδης δικηγόρος, πρώην καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δικαστικὸς σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου, ὅστις ἐρωτηθεὶς, εἶπεν ὅτι καθ'ὄλον τὸ διάστημα τῆς ὑπουργείας τοῦ Νικολοπούλου οὐδεμίαν τῶν ἐδόθη ὑπόνοιαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐρωτηθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ Βαλασσοπούλου ἐὰν καὶ παρ'αὐτοῦ ἄλλοτε ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῶν ἐδόθη ὑπόνοιαι τις, ἀπήντησεν ὅχι.

Προσήλθε κατόπιν ὁ μάρτυς Ἐ. Καστόρης καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ὅστις ἐρωτηθεὶς εἶπεν ὅτι περὶ τῶν ἄλλων δὲν γνωρίζει, ἀλλ'ὅτι τὸν Τερζόπουλον ἀρχιεπίσκοπον Ἀργολίδος αὐτὸς ὁ ἴδιος συνέστησεν ὡς ἐνάρετον καὶ συμπατριώτην του, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς του ἀρχιεπίσκοπος Φθιώτιδος, καὶ ὅτι ὁ Νικολόπουλος τῶν εἶπεν νὰ συστήσῃ εἰς τὸν Ἀργολίδος νὰ προσέχη μὴ τὸν ἀπατήσῃ τις καὶ τοῦ πάρεχον ἰσχυρὰ διότι αὐτὸς, δηλ. ὁ Νικολόπουλος καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὑπὲρ τοῦ Τερζόπουλου.

Ἐν τῇ Κ'. συνεδριάσει γενομένη τῇ 25 Φεβρουαρίου προσήλθον 14 μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ Βαλασσοπούλου· πρῶτος προσήλθεν ὁ Α. Μάμουκας γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὅστις ἐρωτηθεὶς εἶπεν ὅτι τὸν Βαλασσοπούλον ἐγνώρισεν τῶν 1874 καὶ ὅτι οὐδέποτε ἔλαβεν ὑπόνοιαν παραβάσεως καθήκοντος, ὅτι περὶ τῶν ἐπισκόπων δὲν γνωρίζει εἰμὴ ὅσα ἔμαθεν ἐκ φήμης, ὅτι οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων ἐπισκόπων τῶν ὀμίλησεν εἰμὴ μόνον ὁ Πετρεῖς καὶ ὁ Σ. Δραγοῦμης ὑπὲρ τοῦ Κομποθέκρά, ὅτι ὁ Οἰκονομὸς ὑπήγειν εἰς τὸ ὑπουργεῖον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ὑπουργοῦ ἀλλ'ὅτι οὐδεμίαν ἔλαβεν ὑπόνοιαν περὶ καταχρήσεων, τοῦναντίον ὅτι ἡ διαγωγή τοῦ Βαλασσοπούλου ἦτο ἀρίστη, ὅτι ἡ διαίρεσις τῶν μονῶν Πεντέλης καὶ Ἀσωμάτων (Πετράκη) ἐγένετο κατ' αἴτησιν τῶν μοναχῶν, ὅτι ὁ Δ. Κορομηλᾶς ἐζήτην νὰ διορίσῃ τὸν υἱὸν του ὑπότροπον, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε, ὅτι ἀφοῦ σταλῶσιν ὑπὸ τῆς Συνόδου εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ προτάσεις, ὁ ὑπουργὸς τὰς λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ σκέπτεται περὶ τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων, μετὰ ταῦτα συντάσσεται τὸ διάταγμα τῆς ἐγκρίσεως ἀφιερμένου τοῦ ἐνόματος τοῦ ὑποψηφίου κενοῦ μέχρι οὗ συνεννοηθῇ ὁ ὑπουργὸς μετὰ τοῦ Βασιλέως, ὅτι τὰ διατάγματα μετὰ τὴν ὑπογραφήν ἐνίοτε βραδύνουν, καὶ ὅτι κατὰ τοῦ μάρτυρος τῆς κατηγορίας Β. Γεωργιάδου ἐγένετο κατηγορία.

Μετὰ τοῦτον προσήλθον οἱ μάρτυρες Πετροκόπης δικηγόρος καὶ πρῶην εισαγγελεὺς, ὅστις ἐβεβαίωσε ὅτι ἐκ στόματος τοῦ Ἀργολίδος ἔμαθεν ὅτι δὲν ἐδόθησαν χρήματα· εἶτα προσήλθον οἱ κ.κ. Ἀποστολόπουλος, Παπαδάκης, Κ. Κωνσταντίνου, Π. Καρπαζῆς, Κωντογιαννόπουλος, Γ. Κωνσταντίνου ἱερεὺς, Σαλιστήρης, Δαλιμάτας, Μάνεσης, Κιτσῆς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς, Γ. Γαβριήλ, πάντες καταθέσαντες ἐλαφρυντικὰς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων μαρτυρίας καὶ τέλος ὁ Β. Δουρώτης πρῶην Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφεσῶν, ὅστις ἐβεβαίωσε ὅτι ὁ Νικολόπουλος διεχειρίσθη ἄριστα τὰ τῆς δικαιοσύνης χωρὶς νὰ παραβῇ τὸ καθῆκόν του μετὰ δὲ ταῦτα διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ἐν τῇ ΚΑ'. συνεδριάσει γενομένη τῇ 27 Φεβρουαρίου προσήλθον καὶ ἐξητάσθησαν οἱ μάρτυρες Ἀγγελινίδης πρῶην βουλευτὴς καὶ λοχαγὸς, ὅστις κατέθεσεν ὅτι ὁ Νικολόπουλος

εἶναι ἀξιότιμος ἀνὴρ· ὁ μάρτυς Δάσιος τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις κατέθεσεν ὅτι κατὰ τὴν διαχείρισίν του ὡς ὑπουργοῦ οὐδέποτε ἐδόθη ἀφορμὴ παραπόνων· ὅτι ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τοῦ ὑπουργείου περὶ λαθρεμποριῶν ὁ Νικολόπουλος ἐφρόντισε καλῶς περὶ αὐτῶν. Ὁ μάρτυς Ροῦτλὸς, ὅστις κατέθεσεν ὅτι καίπερ συχνάζων παρὰ τῶν Νικολοπούλου καὶ Βαλασσοπούλου ἄπαξ μόνον εἶδε τὸν Χαριτάκην καὶ Οἰκονομὸν παρ' ἐκείναις· ἀντιπαράβλλεται δὲ πρὸς τὸν μάρτυρα Καζάκον. Οἱ μάρτυρες Χρυσανθόπουλος, Θωμόπουλος πρῶην γραμματεὺς τῆς ἀστυνομίας, Σακελλαριάδης πρῶην ἑπαρχος, Παπασπυρίδης, Βερενίκης δικηγόρος, καὶ Φιλοσοφάπουλος. Εἶτα προσήλθεν ὁ Λυκάκης τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὅστις κατέθεσεν ὅτι ὡς ἐκ τῆς διαίρεσεως τῶν μονῶν ἐπαύθη ὁ Σακελλαριάδης, ὅτι ὁ κ. Δ. Κορομηλᾶς ἦν δυσχερῆστῆμος, διότι δὲν διωρίσθη ὁ υἱὸς του ὑπότροπος, ὅτι ὁ Βαλασσοπούλος διεχειρίζετο πολὺ ἐντίμως τὴν ὑπηρεσίαν, ὅτι ἐκδίδονται συνήθως δύο διατάγματα πρὸς διορισμὸν ἐπισκόπου, ὅτι παρέρχεται μετὰ τὸν αὐτῶν χρόνος 15—20 ἡμερῶν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν μάρτυρα τῆς κατηγορίας Βαρθολομαῖον Γεωργιάδην, διὰ νὰ ἴσυχάζῃ τὸ Γυμνάσιον Χαλκίδος, ἐπέστη ἀνάγκη ν' ἀπομακρυνθῇ ἐκεῖθεν· ὅτι ὁ Γούδας εἶχεν ἀπαίτησιν τινα οὐχὶ δικαίαν, κατὰ τὸν μάρτυρα, ἐκ μέρους τοῦ Βαλασσοπούλου, ζητῶν 5,500 δραχμῶν διὰ τοὺς παραλλήλους βίους καὶ διέκειτο ψυχρῶς πρὸς τὸν Βαλασσοπούλον· ὅτι κατὰ τοῦ Ἀνθίμου ὑπάρχει δικογραφία ἐκκερήμε· ὅτι ὁ Βαλασσοπούλος ἦτο ἐπιμελέστερος καὶ αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου καὶ ὅτι ὡς ἐκ τῆς αὐστηρότητός του ἐκίνοι τὴν ἀγανάκτησιν πολλῶν.

Εἶτα ὁ μάρτυς Κ. Φριδερίκος γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου ἐπίσης, ὅστις κατέθεσε κάλλιστα ὑπὲρ τοῦ Βαλασσοπούλου.

Ἐν τῇ ΚΒ'. συνεδριάσει γενομένη τῇ 28 Φεβρουαρίου προσήλθον οἱ μάρτυρες Σουλτάνης Ἀρσένης, Καμαριώτης, Δέδες ἱερεὺς, Ἀναγνωστόπουλος, Ρουμελιώτης, ὁ Ν. Νάκης βιβλιοπώλης ὅστις ἀπέκρουσεν ἰδίως τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἱατροῦ Γούδα, ὁ Μοσχοβάκης δικηγόρος, ὁ Τζαγκαρόλας δικηγόρος, Μητάκης ἱερεὺς, Ἀργυράτος ἱερεὺς, Λυκούδης μοναχὸς, Ρόζης ἱερεὺς καὶ Ῥομπάτης ἱερεὺς, οἵτινες κατέθεσαν ἄριστα ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων.

Ἐν τῇ ΚΓ'. συνεδριάσει γενομένη τῇ 1 Μαρτίου προσήλθον οἱ μάρτυρες Χελδράιχ βστανικὸς Βινιεράτος βουλευτὴς, Ρενιέρης διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Περιστιάνος, Ἀνθίμος, Γουμπούρος ἱερεὺς, Γιαννόπουλος, Τσάτσος ἔμπορος, Ἰωάννου, Ἄνδρ. Παναγιωτόπουλος κτηματίας καὶ Γεωργιάδης, οἵτινες κατέθεσαν καλῶς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων· καὶ εἶτα διελύθη ἡ συνεδρίασις.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τὰ δημοσιευμένα δελτία ἡ ὑγεία τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς Βασιλοπούλας Μαρίας ἔχουσιν ἄριστα. Ἐπὶ τῇ γεννήσει τῆς νέας ἡγεμονόπουδος ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀπένευεν χάριν εἰς διαφόρους ἐλαφροποιούς καὶ βαρυποίνους στρατιωτι-

κοὺς καταδίκους. Ἡ δὲ βράπτισις τῆς Α. Β. Υ. θέλει τελεσθῇ τὸ Πάσχα ὑπὸ τε τοῦ θεοῦ τοῦ βασιλέως ἡμῶν τοῦ πρίγκηπος Γουλιέλμου καὶ τοῦ μεγάλου Δουκὸς τῆς Ῥωσσίας Ἀλεξίου, ὅστις μετέβη μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς Συρίαν καὶ Αἴγυπτον, θέλει δ' ἐπανέλθει εἰς Ἀθήνας τὸ Πάσχα.

— Ὁ κ. Νομάρχης ἐνέκρινε τὴν κατὰ 5—10 δραχμὰς αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν Ἀστυνομικῶν κλητῶν καὶ δημοτικῶν πυροσβεστῶν ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου καὶ ἐντεύθεν· καλὸν ὅμως ἤθελεν εἶσθαι ἂν ὁ κ. Νομάρχης ἤθελεν ἐγκρίνει νὰ πληρωθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ αὐξήσις τῆς μισθοδοσίας ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ὅπως δηλαδὴ διαγράφει καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου.

— Ὁ παρὰ τῶν καταστήματι τοῦ μακαρίτου Ν. Τριπούση ἀπὸ τριακονταετίας διαμένων καλὸς κάγαθος γέροντος Χ. Πουτοῦς, ἀποβιώσας πρό τινος, κατέλιπεν ἑξακοσίας δραχμὰς εἰς διάφορα τῆς Ἐρμουπόλεως φιλανθρωπιῶν κατὰστήματα. Εἶτα αὐτοῦ τὸ μνημόσυον αἰώνιον!

— Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Ἀστυνομίας ἐπὶ τινῶν ἀμαξηλατῶν, οἵτινες καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ μάλιστα ἐλαύνουσιν ἀπροσέκτως καὶ δρομαίως καὶ καθίστανται ἐπικίνδυνοι τοῖς διαβαίνουσι. Κατ' αὐτάς, ὡς γνωστὸν, ὁ καρραγωγὸς τοῦ κ. Δαμιανοῦ μετὰ τοσαύτης ταχύτητος ἐπωχεῖτο κατὰ τὴν παραλίαν ἐπὶ κάρου ἀρτοφόρου, ὥστε ὁ ἵππος ἐπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, οἱ ἄρτοι κατεστράφησαν καὶ ὁ ἵππος ἐπνίγη.

— Ἐπανήλθεν ἐκ τῶν νήσων ἐνθα περιώδευε χάριν τῆς υγείας αὐτοῦ ὁ κ. Γ. Δ. Βούλγαρης. Τὴν δὲ παρελθούσαν τετάρτην τὸ ἑσπέρας προσηνέχθη αὐτῶ ἀξιόλογον δεῖπνον ἐν τῷ ἐνταῦθα «Ξενοδοχείῳ» τῆς Πόλεως, παρὰ σπουδαίας καὶ ἀξιολόγου μερίδος Ἐρμουπολιτῶν, ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν τοῦ πατρὸς του φίλων· καὶ διήρκεσε μὲν τὸ δεῖπνον ἀπὸ τῆς 8ης ἑσπερινῆς ὥρας μέχρι τῆς μιᾶς μετὰ τὸ μεσονύκτιον, παρῆσαν δὲ ὡς συνδαιτυμόνες διάφοροι πολιτικοὶ, ἐπιστήμονες, βιομηχάνοι καὶ ἔμποροι.

— Ἐπικαλούμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐπὶ τῆς πυριτιδαποθήκης τῆς πόλεως καὶ συνιστῶμεν τὴν ταχεῖαν μὲν διόρθωσιν τῶν ὑπαρχόντων ἐπ' αὐτῆς ἀλεξικεραυνίων, τὴν προσθήκην δὲ καὶ ἐτέρων τοιούτων, ἀναφέροντες ὅτι πρό τινος ἐκτὸς τῆς πυρίτιδος διακόσια κιβώτια δυναμίτιδος ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ ἐναποταμιευμένα.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφάσισε νὰ προμηθεύηται ὁ στρατὸς πάντα τὰ ἀναγκαζοῦντα αὐτῶ πρὸς ἐνδυμασίαν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας, ὑφάσματα καὶ δέρματα ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων.

— Ἐκ τῶν ὑπεβληθέντων ποιημάτων εἰς τὸν ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ «Παρνασσῶ» δραματικὸν διαγωνισμὸν, οὗτινος ἀγωνοθέτης εἶναι ὁ κ. Δ. Α. Κορομηλᾶς, ἐξῆλθε νικήτρια «ἡ Κλεοπάτρα» δρᾶμα τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Τιμ. Ἀμπελά, ὅστις κατὰ τὰ νενομισμένα ἠξιώθη καὶ τοῦ στεφάνου καὶ τοῦ πεντακοσιοδράχμου βραβείου. Ὁ κ. Τ. Ἀμπελάς, τέκνον τῆς Ἐρμουπόλεως, ἐτίμησε πολλάκις τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα διὰ τῶν διαφόρων αὐτοῦ φιλοπονημάτων, εἶναι δὲ καὶ ὁ πρῶτος Ἐρμουπολίτης ὅστις ἔτυχε τοιοῦτου φιλολογικοῦ ἐπάθλου, ἀφοῦ ἐπανειλημμένως ἠξιώθη δημοσίων ἐπαινῶν.

— Τῆ 29 Φεβρουαρίου ἐδόθησαν τοῖς φοιτηταῖς 900 ὄπλα καὶ αὐτὴν ἔφερον κρητικὸν τῶν γυμνασίων. Τινὲς δ' αὐτῶν ἔφερον καὶ στολὴν γυμναζόμενοι.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἀποφάσεώς της ἀπηγόρευσε τοῦ λοιποῦ νὰ κηδεύωνται οἱ ἀρχιερεῖς ἐπὶ θρόνου καὶ φέροντες τὰς ἀρχιερατικὰς αὐτῶν στολὰς.

— Κατὰ εἰσαχθὲν εἰς τὰς Ἀγγλικὰς βουλὰς νομοσχέδιον, ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας μετ' οὐ πολὺ θέλει φέρει καὶ τὸν τίτλον «Αὐτοκράτειρα τῶν Ἰνδιῶν».

— Τῆ ἐσπέρας τῆς 4 Μαρτίου (ν. ε.) ἡ μεγάλη Δούκισσα Βέρα θυγάτηρ τοῦ μεγάλου δούκῃ Κωνσταντίνου καὶ σύζυγος τοῦ δούκῃ Εὐγενίου τῆς Βυρτεμβέργης, ἔτεκεν ἐν Στουτγάρδῃ διδυμα. Κατὰ περιέργον σύμπτωσιν τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἔτεκε θῆλυ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μεγάλης Δουκίσσης Βέρας, ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων Ὀλγα.

— Ἐν Ζακύνθῳ κατ' ἀρχαῖον ἔθιμον τὴν θὴν μ. μ. τῆς τελευταίας Κυριακῆς τῶν ἀπόκρουσιν κώδων τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀγίων Πάντων ἡχεῖ πενθίμως, ἀγγέλλων τὴν ἔλευσιν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐν ᾧ συγχρόνως ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ κωδωνοστασίου κυματίζει μαύρη σημαία ἅμα δ' ἀκουσθέντος τοῦ ἤχου τοῦ κώδωνος οἱ προσωπιδόφοροι ἀπέρχονται εἰς τὰ ἴδια, εὐχόμενοι ἀλλήλοις «καὶ τοῦ χρόνου.» Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἔχει τι τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ πάντες ἀναμένουσι τὸν ἤχον τοῦ κώδωνος μετ' εὐχαριστήσεως.

— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα» ὁ στρατιώτης τοῦ 9ου πεζικοῦ τάγματος Ἄνδρ. Καλλιωντζῆς ὑπὸ κατηγορίαν διατελὼν ἐπὶ ἐλευθέρῳ φυλακισμένου, ὡς καὶ ἄλλοι δύο στρατιῶται, συνέλαθε πρό τινων ἡμερῶν τὸν δραπετὴν αὐτὸν, δι' ὃν ὑφίσταται τὴν κατηγορίαν Ἀλεξ. Κολονέλον, τὸν γνωστὸν κλέπτην τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεγάλης κλεπτικῆς ἐκείνης σκηνῆς.

— Κακούρηγμα, κατὰ τὴν «Ὁραν», κινήσαν τὴν περιέργειαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν κατοίκων διεπράχθη ἐν Πλατάνῳ τῆς Κυνουρίας ἐδηλητηροίασθη ἡ ὑπέρτρια τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορίου Δ. Σακαλῆ. Αἱ περὶ τοῦ διαπράξαντος τὸ ἔγκλημα ὑπόνοιαι στρέφονται περὶ τὸν κύριον τῆς ὑπηρετρίας καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ. Ἰδίως δὲ καὶ μᾶλλον ὑποπτος θεωρεῖται ἡ τελευταία αὕτη, ἥτις, ὡς λέγεται, εἶχε λόγους ζηλοτυπίας προελθούσης ἐκ τῶν σχέσεων τοῦ συζύγου της πρὸς τὴν δηλητηριασθεῖσαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—ο—

Μαυροβούνιον. Περὶ τῆς νέας καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν Μαυροβούνῳ ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» δημοσιεύει ἐκ Κατάρου τὰς ἐξῆς πληροφορίες. «Πρὸ μικροῦ μετέβη εἰς Κετίγγην ἐπιτροπὴ τις τῶν ἐν Ἐρζεγοβίᾳ ἐπαναστατῶν κατόπιν γενικῆς ἀποφάσεως ἠνῆλαθον ἅπαντες οἱ ὀπλαρχηγοὶ καὶ βοεβόδα, ὅπως παρακαλέσωσι τὴν κυβέρνησιν τοῦ Μαυροβουνίου ν' ἀποστείλῃ αὐτοῖς 500 ὄπλα καλλιτέρου εἶδους καὶ πολεμοφόδια. Παρ' ἐλπίδα. . . ἡ κυβέρνησις τοῦ Μαυροβουνίου ἠρνήθη. Ἐξέφρασεν ὅλην τὴν λύπην της, καταδείξασα ὅτι ἐκ τῶν ὀλίγων πολεμοφοδίων ἅπερ διατίθησι τὸ Μαυροβούνιον, τίποτε δὲν δύναται νὰ στε-

ρηθῆ. Ὁ διάσημος ὀπλαρχηγὸς Σωτῆρας ἐδαπάνησεν ὅλην τὴν ἐπαναστατικὴν ἐγλωττίαν του, ἀντειπὼν ὅτι, χωρὶς τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Μαυροβουνίου, ἡ ἐπαναστασις δὲν δύναται νὰ ζήσῃ, ἀλλ' ὁ προθυποῦργος καὶ ἐξάδελφος τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου ἀπήντησε μετὰ βαθείας λύπης του ὅτι τὸ Μαυροβούνιον «τίποτε δὲν δύναται νὰ πράξῃ, διότι ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἔχει δεμέναι τὰς χεῖράς του.» Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπανεκάμψεν εἰς Ἐρζεγοβίαν μὲ ἐλευθέραι, ἀλλὰ κενὰς χεῖρας.»

Ἐρζεγοβίαια.— Κατὰ τὰς τελευτ. ληφθείσας ἐφημερίδας Κ[πόλεως φαίνεται ὅτι τὸ ἔργον τῆς εἰρηνοποιήσεως ἤρξατο ποιοῦν ἐπιστητὰς προόδους κατὰ τε τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἐρζεγοβίαν. Τοῦτο ὁφείλεται πρωτίστως εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Βορείων Δυνάμεων παρὰ τοῖς ἡγεμόσι Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου καὶ εἰς τὰς ἐντολὰς τῶν ἑαυτῶν Κυβερνήσεων ἐντόνους αὐτῶν παραστάσεις κατὰ πάσης φιλοπολέμου τάσεως τῶν λαῶν τῶν δύο ἡγεμονιῶν. Τὰ δὲ ὑπὸ τῶν Αὐστροουγγρικῶν ἀρχῶν ἐφαρμοσθέντα κατὰ τὰ Δαλματικά καὶ Κροατικά μεθόρια μέτρα τοῦ νὰ ἀπομονώσωσι τὰ στίφη τῶν ἐπαναστατῶν ἐπὶ πάσης χρηρηγομένης ἐκείθεν περιθάλψεως πρὸς δὲ καὶ νὰ ἐκδιώξωσι τοὺς ἐκείθεν μεταβαίνοντας ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίᾳ Ἴταλοὺς καὶ ἄλλους ἐπικούρους, ταῦτα πάντα συντελοῦσιν ἐπιστητῶς πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης. Μὴ παραλείψωμεν δὲ νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι καὶ ἡ Ὀθωμ. Κυβέρνησις ἐνεργεῖ πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῇ ὅπως διευκολύνῃ τὸ ἔργον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὑποσχόμενη πᾶν ὕλικὸν μέσον καὶ πᾶσαν ἐφικτὴν ἀρωγὴν πρὸς τοὺς βουλομένους νὰ προσέλθωσι καὶ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐστίας. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ διέθεσεν τὸ ποσὸν πενήκοντα χιλιάδων λιρῶν. Τὰ συνετὰ μέτρα ταῦτα ἔτυχον τῆς ἐπιδοκιμασίας διαφόρων ὀργάνων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου θεωρούντων σκόπιμον καὶ πάντῃ λυσιτελεῖ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν. Μικρὰ δὲ ἀποδίδεται τοῦ λοιποῦ σημασία πρὸς τὰ εἰσέτι σποράδην διατηρούμενα στίφη ἐπαναστατῶν, ὧν ἡ διάλυσις θεωρεῖται ὡς ζήτημα χρόνου, καθ' ὅσον οὐδεμίαν θὰ εὐρίσκουσι τοῦ λοιποῦ ὑποστήριξιν καὶ περιθάλψιν παρὰ τοῖς ὀμοῖοις καὶ ὀμοφύλοισι αὐτῶν λαοῖς πεισθεῖσι περὶ τῆς σταθερᾶς καὶ ὀμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Εὐρώπης τοῦ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀρροσφαλῆ καὶ ἔκρυθμον ταύτην κατάστασιν.

Γαλλία.— Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες διὰ μακρῶν περιγράφουσι τὴν λαμπρὰν κηδείαν τοῦ Διδότου, ἐν ἣ πᾶσαι αἱ ἀκαδημαῖαι καὶ οἱ σύλλογοι παρέστησαν δι' ἀντιπροσώπων. Ἡ ἐν Παρισίοις ἑλληνικὴ κοινότης, παρακολουθήσασα ἐν σώματι κατέθηκεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ αἰοιδίμου φιλέλληνοσ στέφανον ἐκ πολυτίμων ἀνθῶν. Τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου ἐκράτουν οἱ κ.κ. Βαλλῶν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος, καὶ δύο ἀκαδημαῖκοί. Τέσσαρες λόγοι ἐξεφωνήθησαν ἐν τῷ νεκροταφείῳ, ἐγκωμιάσαντες τὸν ἀποθανόντα ὡς ἑλληνοστῆν, ὡς φιλέλληνα, ὡς φιλόανθρωπον καὶ ὡς καλλιτέχνην. Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγιάννη γαλλιστὶ ἐκφωνηθῆν λογιδρίον ἔχει ἐν συνόψει ᾧδὲ πως. «Ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἐν Γαλλίᾳ, ἔχω καθῆκον ν' ἀποτείνω τελευτῶν ἀποχαιρετισμὸν πρὸς τὸν ἐνδοξὸν νεκρὸν, ὅστις ἐν ἐποχῇ δοκιμασιῶν γνωρίσας τὴν πατρίδα μου ἐχαιρέτισε μετὰ

» μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἀναγέννησιν
» αὐτῆς, καὶ μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν
» τοῦ ἀνθροῦ γήρατος αὐτοῦ ἐσεμνύνετο
» ἐγκωμώμενος ἐπὶ τίτλῳ, ἐφ' οὗ τοσαῦτα
» εἶχε δικαιώματα. Ὁ θάνατος τοιοῦτου ἀν-
» δρὸς δὲν εἶναι ἀπώλεια μόνον τῶν ἑλλη-
» νιστῶν, τῶν ἀκαδημαῖων καὶ τῶν συλλό-
» γων, ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς πένθος τῆς Ἑλ-
» λάδος, ἐνθα τὸ ὄνομα τοῦ Διδότου θὰ
» διεγείρῃ πάντοτε εἰς πᾶσαν καρδίαν αἰ-
» σθήματα διαπύρου εὐγνωμοσύνης».

— Καθ' ἃ ἀναγγέλλει τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων (26]9 Μαρτίου) τὸ νέον ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη οὕτω· Δυφῶρ, πρόεδρος καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης. Σισαί, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν. Φουρισσὸν, ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, Ρικάρ, ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, Δεκάτζ, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, Κριστόφλ ἐπὶ τῶν δημ. ἔργων, Βάδιγκτων ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας, Σαίϋ, ἐπὶ τῶν οικονομικῶν καὶ Τισερὲν δὲ Βόρτ, ἐπὶ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

— Ἡ τύχη δαψιλεύει πρό τινος εἰς τὸν Γαμβέταν πάντα αὐτῆς τὰ μειδιάματα. Καθ' ὃν ἀκριβῶς χρόνον αἱ πρόσφατοι ἐκλογαὶ ἀνεδείκνουν αὐτὸν τὸν σπουδαίωτατον ἐν τῇ Βουλῇ κομματάρχην, ἐγένετο γνωστὸν ὅτι Γάλλος τις βιομήχανος, ὀνόματι Δυβοσὲ, γέρον καὶ ἀκλῆρος, ἐκληροδότησεν εἰς τὸν εὐγλωττον δημαγωγὸν τὸ ἥμισυ τῆς κολοσσαίας περιουσίας του, ἀνερχομένης εἰς πολλὰ ἑκατομύρια φράγκων.

Ἀμερικὴ.— Οὐασιγκτῶν. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Βελκνὰπ παρητήθη, διότι ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν καταγγελία, βεβαιούσα ὅτι ἡ σύζυγός του ἔλαβε 40 χιλ. δολ. ἀριῶν, ὅπως διορίσῃ ὑπάλληλόν τινα, ὑποσχθέντα ν' ἀποτίνῃ καὶ ὀρισμένον τι ποσὸν κατ' ἔτος. Δημοκρατικὸς τις βουλευτῆς ἐπρότεινε νὰ παραπεμφθῆ εἰς δίκην ὁ Βελκνὰπ. Τὸ σκάνδαλον τοῦτο ἐνεποίησε ζωηροτάτην αἴσθησιν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Περὶ σχοινοβατῶν.

Ἐπειδὴ πολὺς ἐν ταῖς ἐφημερίσι γίνεται λόγος περὶ τῆς τολμηρᾶς διαβάσεως σχοινοβάτου τινοσ ἐν Ἀθήναισ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου πλευρᾶν καὶ πολλοὶ ἐπικαλοῦνται τὴν προσοχὴν τῆς ἀστυνομίας πρὸς πρόληψιν δυστυχήματος ἀνεπολήσαμεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν καὶ δημοσιεύομεν περιεργείας χάριν τὰ ἐξῆς.

Ἐπὶ Βυζαντινῶν ὑπῆρχε γένος ὀλόκληρον Σχοινοβατῶν καλούμενον Τζαμπαζῆ περὶ τῶν ὀποίων ὁ Δούκας ἀναφέρει « καὶ πεπεδημένους πορεύεσθαι ἐπὶ τῶν σχοιρίων καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀποίους ἐπὶ τούτων ὡς ἀνδύονται ἰσχυρότατα καὶ μυρία ἄλλα ἐργάζεσθαι θαύματος ἀξία ἐπὶ ξιφῶν διδόντας καὶ ὑποστρεφόμενους».

Ἀλλὰ καὶ κατόπιν ἀναφέρεται ὅτι τῷ 1679 Πέρσης σχοινοβάτης διήλθε τὸν Κεράτιον ἐπὶ σχοινοῦ ἐνώπιον πλήθους πολλοῦ καὶ τοῦ Σουλτάνου Μωάμεθ τοῦ Δ'. Τῷ δὲ 1818 ἕτερος Πέρσης ὅτε ὁ Χαλῆδ ἐφένδης ἐξένιζεν ἐν Κων]πόλει τὸν κατόπιν ἐπίσημον Ἰμβραήμ υἱὸν τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ κομίσαντα εἰς Κωνσταντινουπόλιν τὰς κλειδάς, τοῦ

Κιαμπέ μετά την ύποταγήν των Βαχαβιτών, αφού διεσκέδασε τους κατοίκους της Κωνσταντινουπόλεως παίζων και χορεύων επί σχοινίου επί πολλὰς ώρας, εφάνη ότι κατέπεσεν, δλόκληρον τὸ πλῆθος ἀνεκραύγασεν ὑπὸ φόβου, ἀλλ' ὁ πονηρὸς σχοινοβάτης ἔχων ἐν τῷ κόλπῳ του λεπτὸν σχοινίον προσηρημένον ἐπὶ τοῦ τεντωμένου εὐρέθη ἔρθιος, μόλις ἐγγίσας μὲ τοὺς πόδας τὴν γῆν.

Ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὑπῆρχον σχοινοβάται, ἐφημίζοντο δὲ παρ' αὐτοῖς ὡς ἐπιδειξιώτατοι περὶ τὸ εἶδος τοῦτο οἱ Κυζικηνοί.

Διάσημος σχοινοβάτης ἦτο ὁ Voleur ἐπὶ βασιλείας Καρόλου τοῦ Ε'. τῆς Γαλλίας, διαβὰς ἐπανειλημμένως ἀπὸ τοῦ Notre-dame εἰς τὸ Palais-Royal.

Ἐπίσης διέπρεψεν ἐν Παρισίοις ἕτερος σχοινοβάτης ἐπὶ τῆς βασιλείας Λουδοβίκου τοῦ ΙΒ'. ὄνοματι Γεώργιος Μανούστριος ἐκ Γενούης, Ἀραγωνιᾶς τις ἐν Λονδίῳ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ ὁ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῷ 1680 ἐκπλήξας τοὺς Βενετούς, ὅςτις ἐνώπιον πεντήκοντα χιλιάδων περιέργων ἀνέβη ἐπὶ σχοινίου καὶ διέβη ἐπ' ἀρκετὴν ἔκτασιν ἐφιππος.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ δεσποινίς τις Malaga καλουμένη, τῷ 1814 διέβη ἐπὶ σχοινίου ἐν Παρισίοις εἰς διάστημα καταπληκτικόν.

Ἀλλὰ πάντας τοὺς θαυματοποιούς τούτους ὑπερηκόντισαν οἱ ἐπὶ Ῥωμαίων τοιοῦτοι, οἵτινες μὴ εὐχαριστούμενοι ν' ἀναβαίνωσι μόνοι τῶν ἐπὶ τῶν σχοινίων, ἐδίδαξαν καὶ ζῶα νὰ ποιδῶσι τοῦτο καὶ ἀναφέρεται ὅτι ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου ἐδίδαξέ τις ἐλέφαντα ν' ἀναβαίνωσιν ἐπὶ σχοινίου καὶ νὰ χορεύωσι τοῦτο ἐνοεῖται « se non é vero é ben trovato » λέγεται δ' ὅτι καὶ ἐπὶ βασιλείας τοῦ Νέρωνος ἐπανελήθη τὸ αὐτό.

Ὁ Πλίνιος δ' ἀναφέρει ὅτι ἐν τινι πανηγύρει εἶδεν ἐλέφαντας παίζοντας ὡς σχοινοβάτας, βίπτοντας ξίφη εἰς τὸν ἀέρα καὶ λαμβάνοντας αὐτὰ, χορεύοντας δὲ καὶ πυρρίχιον ἐν ῥυθμῷ.

Καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δὲ χρόνων λέγεται ὅτι Ὑδραῖός τις ἢ Μαυροθαλασσίτης ναύτης τοῦ Τουρκικοῦ στόλου πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀναβάνων ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἱστοῦ, ἵστατο ἀντιστρόφως, ὑψὼν τοὺς πόδας πρὸς τὰ ἄνω, τὴν δὲ κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἐνταύτῃ τῇ θέσει ἐπὶ πολλὴν ἔμεινεν ὥραν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ διήγημα τοῦ τοῦ ἀνέμου θά νὰ εἴπωμεν τὸ ἀνωτέρω βῆθεν Ἰταλικὸν λόγιον.

Πλοῦτος Ἀγγλῶν εὐπατριδῶν.

— Μυθώδης εἶναι ὁ πλοῦτος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ μεγάλων εὐπατριδῶν. Κατὰ τινα ἐφημερίδα, ὁ λόρδος Δέρβη (ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν) ἔχει ἐτησίαν πρόσδοτον 10 ἑκατομμυρίων φράγκων ὁ δὲ δούξ Οὐεστμινστέρης 15 ἑκατομμυρίων, ὁ λόρδος Δούβλεϋ 22 ἑκατομ. ὁ Μαρκίων Βούτ 12,500,000, ὁ δὲ δούξ Βέδφορτ, 2,800,000. ὁ δὲ δούξ Δεθονσάιρ, 3,250,000. ὁ σὶρ Πάλλ, 2,725,000. ὁ λόρδος Τρέδεγαρ, 2,200,000. ὁ δὲ δούξ Νορθουμβερλάνδης, 4,025,000. ὁ δὲ δούξ Πορτλάνδης, 2,250,000. ὁ σὶρ Ράμσδεν, 4,175,000. ὁ μαρκίων Ἀγγλέσεϋ, 2,200,000.

Γιγάντειος Γέφυρα. — Ἀμερικανικὴ ἐφημερίς δίδει τὰς ἐπομένους πληροφορίας περὶ νέας γεφύρας, ἧτις κατασκευάζονται ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἁγίου Λαυρεντίου, εἰς ὀλιγὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Καναδά. Ἡ γέφυρα αὕτη ἀποπερατουμένη θέλει εἶναι ἡ μακροτέρα

τῶν μέχρι τοῦδε καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον ὑπαρχουσῶν. Τὸ μῆκος αὐτῆς θέλει εἶσθαι 15,000 ἀγγλικῶν ποδῶν, ἢ 4,827 μέτρων.

Ἀπὸ τῆς γεφύρας θὰ διέρχεται σιδηρόδρομος, θὰ ὑπάρχη θέσις διὰ τροχιοδρομικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ ὁ ἴδιος χώρος διὰ τὰς λοιπὰς ἀμάξας καὶ τοὺς διαβάτας. Τὸ τόξον μιᾶς τῶν ἀψίδων αὐτῆς θέλει εἶσθαι 600 ποδῶν ἄνωθεν τοῦ πλωτοῦ μέρους τοῦ ποταμοῦ εἰς ὕψος 150 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ἀψίδων θέλει συμποσωθῆ εἰς 60, ὧν 5 ὕψος, 300 ἐκάστη ποδῶν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, 4 ὕψος 240 καὶ 51 ὕψος 250 ποδῶν. Τὸ ὅλον τῆς δαπάνης εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας ταύτης ὑπολογίζεται εἰς εἴκοσιν ἑκατομμύρια φράγκων. Ἡ γέφυρα θίλει ὀνομασθῆ Roya Aldert.

Ἡ γέφυρα τῆς Βικτωρίας ἐπὶ τοῦ Μοντρεῖλ, ἧτις θεωρεῖται νῦν μία τῶν μεγίστων ἐκ τῶν γνωστῶν γεφυρῶν, ἔχει μῆκος 7,000 ποδῶν, μία τῶν ἀψίδων αὐτῆς ἔχει περιφέρειαν 300 ποδῶν, 24 δὲ ἄλλαι 242 ποδῶν ἐκάστη. Ἡ κατασκευὴ αὐτῆς διήρκεσε πέντε ἔτη, καὶ ἡ δαπάνη ἀνήλθεν εἰς 31,500,400 φρ. Ἄλλη γέφυρα, ἡ τοῦ Βρουκλὺν, ἔχει ὀλικὸν μῆκος 3,425 ποδῶν, τὸ δὲ τόξον τῆς ἀψίδος μεταξὺ τῶν δύο ὀπῶν εἶναι 15-95 ποδῶν. Ἡ δὲ γέφυρα Rappershuyl ἐν Ἑλβετίᾳ, ἧτις εἶναι ἡ μακροτέρα μετὰ τὴν τῆς Βικτωρίας, ἔχει μῆκος 1600 μέτρων καὶ 4 πλάτους.

— Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» διηγεῖται ὅτι ἑνδεκαετὴς παιδίον, ὄνοματι Βένεσχ, ἐκ Γρεϊφενδόρφης τῆς Βοημίας ἐπέστειλε πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, τὸ ἐπόμενον ἀπλοϊκώτατον γράμμα, «Κύριε αὐτοκράτορ, ἐπεθύμουν νὰ γίνω ἱερεὺς ἢ διδάσκαλος, ἀλλὰ στεροῦμαι χρημάτων, διότι ὁ πατήρ μου εἶναι πτωχὸς ἐργάτης. Παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀγαπητὴ Κύριε Αὐτοκράτορ, νὰ μοὶ πέμψητε τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα, ὅπως δυναθῶ νὰ γίνω ἱερεὺς ἢ διδάσκαλος. Ἀσπάζομαι τὴν Κυρίαν αὐτοκρατειραν καὶ τὰ παιδιά» Ὁ γραμματεὺς τοῦ Αὐτοκράτορος, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Α. Μ. τὴν ἐπιστολὴν τοῦ παιδίου τὸ ἀπλοϊκὸν ἔπος τοῦ τοῦ γράμματος συνεκίνησε πολὺ τὸν μονάρχην, ὅστις διέταξεν ἀμέσως νὰ ἐκπαιδευθῆ τὸ παιδίον αὐτοκρατορικοῖς ἀναλώμασιν. Αἱ ἐφημερίδες συχνὰ διηγοῦνται πολλὰ τοιαῦτα ἀνέκδοτα, μαρτυροῦντα τὰ γενναῖα καὶ φιλόανθρωπα αἰσθήματα τοῦ Αὐτοκράτορος.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Κύριε συντάκτα τοῦ «Ἡλίου»

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Νεολόγου», ἐφημερίδος ἐκδιδομένης εἰς Ἀθήνας, Ν. Μανιτάκης προσεκήρυξε Λαχεῖον ὑπὲρ τῶν ἐχόντων πληρωμένην τὴν συνδρομὴν συνδρομητῶν τῆς ἐφημερίδος του.

Τὸ λαχεῖον τοῦτο ἐξεκυβέθη, ἐγὼ δ' ἐκέρδησα τὸν πρῶτον ἀριθμὸν αὐτοῦ, εἰς ὃν εἶχεν ὑποσχεθῆ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὑπὸ Κ. Παπαρηγοπούλου παραῆλθον πολλαὶ ἡμέραι καὶ ἡ ἱστορία δὲν μοὶ ἐστέλλετο τὴν ἐξήτησα δι' ἐπιστολῆς μου, ἀλλ' ὁ κ. Μανιτάκης μοὶ ἀπήντησεν ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἐπλήρωσα ἐντὸς τῆς ὁρισμένης προθεσμίας, δὲν δύναται νὰ μοὶ πέμψη αὐτήν.

Παρακαλεῖται λοιπὸν ὁ κ. Μανιτάκης νὰ

μοὶ ἐξηγήσῃ τὸ ἐξῆς, ὅπερ δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω. Διατί ἐν ᾧ δὲν εἶχον δικαίωμα νὰ κερδήσω εἰς τὸ λαχεῖον του ἔθεσε τὸ ὄνομά μου εἰς τὴν κληρωτίδα, καὶ δεύτερον, διατί ἄλλοι πληρώσαντες κατόπιν ἐμοῦ ἢ καὶ μὴ πληρώσαντες εἰσέτι διόλου, ἔλαβον ὅ,τι ἐκέρδησαν;

Ἐὰν ὁ κ. Μανιτάκης ὑπεκφυγῇ νὰ μοὶ ἀπαντήσῃ, θὰ παραδεχθῶ ὅτι πρὸς ἄλλους συνδρομητὰς ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του, διότι ἐκεῖνοι μὲν ἐκέρδησαν τὴν «Ἀγορὰν» τοῦ Παπαρηγοπούλου ἢ «τὰ Μυστήρια τοῦ Μπόσκου» βιβλία δηλαδή μιᾶς ἢ δύο δραχμῶν ἀξίας, ἐγὼ δὲ τὴν πεντάτομον ἱστορίαν τοῦ Παπαρηγοπούλου ἀξίας πενήκοντα δραχμῶν.

Δέχθητε, κύριε Συντάκτα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 29 Φεβρ. 1876.

Φ. Ι. ΣΙΓΑΛΛΑΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

διαφόρων ειδῶν καὶ ποιότητων πωλοῦνται παρὰ τῷ κυρίῳ

B. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΩ.

τοῦ ὁποίου ἡ ἱκανότης περὶ τὴν κατασκευὴν τοιούτων εἶναι ἐγνωσμένη.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ εἶναι δεκταὶ καὶ παραγγελίαι πρὸς κατασκευὴν πυροτεχνημάτων παντοειδῶν, λ. χ. Βεγγαλικῶν φῶτων, μύλων, τηλεγράφων, πηδάκων καὶ τοιούτων.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΣΑΝΔΑΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Δ. ΔΟΥΔΕΣΚΟΥ.

Ὁ γνωστὸς σανδαλοποιὸς Δ. Δουδέσκος μετέφερε τὸ κατάστημά του εἰς τὴν παρὰ τὸ θέατρον ἀποθήκην τοῦ κ. Βούρου ἀντικρὺ τῆς θύρας τῆς δημοτικῆς Λέσχης.

ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ἀνδρῶν καὶ παιδῶν διαφόρων ποιότητων ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης ὁ γνωστὸς ἐμποροράπτης κ. Ν. Βαρθαλίτης καὶ πωλεῖ εἰς εὐθνητοτάτην τιμὴν.

Ὁ κ. Ἀ. Μαρούλης μετέφερε τὸ ΣΑΝΔΑΛΟΠΟΙΕΙΟΝ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ κ. Σταύρου Χρυσοῦ παρὰ τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. Ι. Γενουάρδου.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Η «ΠΡΟΟΔΟΣ».